

ת"פ 51264/07/14 - מדינת ישראל נגד סיימון פרץ - בעצמו, נדב פרץ (עציר) - נדון, יצחק לוי (עציר) - נדון

16 נובמבר 2017

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 51264-07-14 מדינת ישראל נ' פרץ ואח'
לפני כבוד השופט אמיר דורון
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד נמרוד שחל

נגד
הנאשמים

1. סיימון פרץ - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד אייל אביטל
2. נדב פרץ (עציר) - נדון
3. יצחק לוי (עציר) - נדון

פסק דין

רקע

1. ביום 21.10.15 נקבע כי הנאשם, לאחר הודייתו בעובדות כתב אישום מתוקן, ביצע את העבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, שהן עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירות על סעיפים 192 ו-380 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בהתאמה.

2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 27.2.14, במועד לא ידוע, איים הנאשם על המתלונן בכך ששלח אליו הודעות טקסט בעלות תוכן מאיים. עוד נטען, כי ביום 19.7.14 בסמוך לשעה 22:00, בקיבוץ אורים, חיכה הנאשם למתלונן ליד רכבו. משהגיע המתלונן למקום, תקפו הנאשם בכך שהכה בו בראשו ובצווארו, דבר שהוביל לחבלות למתלונן בדמות פצעים בגופו.

טיעוני הצדדים:

תמצית תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם, הגיש שירות המבחן שני תסקירים מהותיים, הראשון ביום 8.5.16 (התסקיר הראשון) והשני ביום 6.7.17 (התסקיר השני).

בתסקיר הראשון, סקר שירות המבחן קורות חיי הנאשם בהיבטים שונים, לרבות מצבו המשפחתי, שירותו הצבאי, ואף התייחס לתקופת ילדותו, בנוסף, התייחס שירות המבחן למערכות יחסיו של הנאשם עם גרושתו. מחמת צנעת הפרט, לא יצוינו פרטים אלו עלי כתב.

ביחס לעבירות בהן הודה, לקח הנאשם אחריות מלאה על ביצועו, אך טען כי התקיפה שתקף את המתלונן, בוצעה לאחר שהאחרון איים עליו באקדח. לדידו של הנאשם, התנהגותו, נבעה מהתנהגות המתלונן וגרושת הנאשם כלפי הנאשם. שירות המבחן סקר את הרקע לסיום מערכת היחסים של הנאשם עם גרושתו, והתמודדות הנאשם עם עובדה זו. עוד התרשם שירות המבחן, כי הקשר שהיה בין הנאשם לגרושתו, התערער נוכח האירוע הנטען בכתב האישום, אך עם זאת קבע כי מערכת יחסים זו לא התאפיינה באלימות.

שירות המבחן שוחח עם גרושתו של הנאשם, שתיארה את הנאשם כמי שנקט כלפיה, לאורך השנים, באלימות מילולית ונפשית.

שירות המבחן התרשם ממערכת יחסים טעונה, וקיום מאבקי כוח, בין היתר נוכח מאבקי שליטה בסוגיית הסדרי ראיית הילדים המשותפים.

שירות המבחן שוחח גם עם המתלונן, שציין כי בעקבות האירוע המתואר בכתב האישום, סיים את מערכת יחסיו עם גרושת הנאשם. ציין כי הגם שהנאשם לא יצר עימו קשר מאז האירוע נשוא כתב האישום, משתדל הנאשם, נוכח חששו, שלא להגיע לקיבוץ אורים, ודואג כי אחרים ימלאו משימה זו עבורו.

שירות המבחן התרשם, כי לנאשם דימוי עצמי נמוך ושברירי, ומחזיק הוא בצורך לשליטה במערכת היחסים הזוגית. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם נעדר כלי התמודדות עם מצבי משבר ותסכול, זאת לצד סוגיה של שימוש באלכוהול, אותו נטה הנאשם לצמצם במועד הרלוונטי לתסקיר. הנאשם סירב להפניה לאבחון בתחום האלימות והשימוש באלכוהול. נוכח האמור, התרשם שירות המבחן כי לא ניתן לגבש המלצה טיפולית ועתר לדחייה לשם הבהרת חשיבות הטיפול באמצעות בית המשפט. במידה ובית המשפט לא יעתר לבקשה זו, הרי ששירות המבחן המליץ על ענישה בדמות מאסר מותנה.

4. בתסקיר השני - ציין שירות המבחן כי הנאשם הופנה לטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות בבאר-שבע. הנאשם, ששולב בקבוצת ערב לה מפגש שבועי אחד, התקשה להתמיד בהגעה למפגשים, ונכח בשתי פגישות בלבד. נוכח זאת, והתרשמות המרכז כי הנאשם אינו מעוניין להשקיע מאמצים, נותק עימו הקשר.

כשביקש שירות המבחן לברר התנהלות זו של הנאשם, הסבירה הנאשם בסיבות טכניות שמנעו הגעתו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה לשתף פעולה עם הטיפול, מתקשה לערוך בחינה פנימית ולבחון הנסיבות שהובילוהו למעשים שבהם הודה ויש בכך להשליך על ההתמדה ועל העדר אפקטיביות הטיפול ביחס אליו.

נוכח האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית לנאשם, אך שב והמליץ על השתתפות עונש מרתיע בדמות מאסר מותנה ועבודות של"צ בהיקף של 140 שעות.

תמצית הטיעונים לעונש:

5. **ב"כ המאשימה** ציינה, כי הנאשם נעדר עבר פלילי. עם זאת, תוך שחזרה על העמדה העונשית שהוצגה

במסגרת הסדר הטיעון ביום 21.10.15, עתרה להרשעת הנאשם, זאת בעיקר נוכח העובדה כי הנאשם לא פנה לאפיק שיקומי. עוד עתרה להשתתף קנס ופיצוי למתלונן. את שאלת השתתף רכיב עבודות השל"צ הותירה לשיקול דעת בית המשפט, וככל שרכיב הקנס והפיצוי יהיו משמעותיים, ניתן יהא לוותר על השל"צ.

6. **ב"כ הנאשם** בטיעונו סבר כי המדינה טענה מחוץ להסדר הטיעון. לדידו, המדינה לא יכולה לעתור לשל"צ, נוכח הצהרתה בהסדר הטיעון. לדידו, רכיב השל"צ הינו נגזרת של החלטת בית המשפט לו יקבל הבקשה שיש שלא להרשיע הנאשם, ואין להשית רכיב זה כתוספת על עמדת המאשימה שהוצגה כאמור. עוד סבר כי אין מקום להשית על הנאשם רכיב כלכלי, נוכח העובדה כי כתב האישום תוקן משמעותית, ומדובר במי שעבר דברים קשים ובעוד שכתב האישום נגד המעורבים האחרים בוטל.

ב"כ הנאשם פירט את השתלשלות האירועים שהובילוהנאשם לביצוע העבירות, תוך שחזר על העמדה, כי הנאשם תקף המתלונן נוכח העובדה שהאחרון שלף אל מולו אקדח. ציין כי החבלה אינה ברף הגבוה. טען כי הנאשם הינו מי שנוף חייו הוא החקלאות, והמעשים שעשה, אינם מאפיינים אותו.

באשר לקושי של הנאשם בהתנהלותו מול שירות המבחן, טען כי הנאשם הבין שטעה כאשר השליך האחריות למעשיו על אחר, והעובדה שלא התייצב לשני מפגשים, שלאחריהם חידש הקשר, אין בה כדי להשליך על מידת רצינותו.

באשר להרשעת הנאשם, ציין כי לא חייב להיות נזק קונקרטי כבסיס לאי הרשעה, ובית המשפט יוכל לקבוע זאת גם במקרה דנן.

7. **הנאשם** הביע צער על שקרה בתיק זה. ציין כי ביקש לשתף פעולה עם שירות המבחן, ובשני המקרים בהם נעדר, נעשה הדבר באישור של קצין המבחן. פעם נוספת איחר במקצת. עוד סבר כי גורמי שירות המבחן לקחו את היעדרויותיו בצורה רצינית. ציין כי המצב בינו לבין גרושתו ולבין המתלונן טוב, וכך גם הקשר עם ילדיו.

קביעת המתחם ההולם

הערכים המוגנים:

8. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם במקרה זה, הינם שלמות גופו וכבודו של אדם, במקרה זה של המתלונן - ושמירה על התנהלות תקינה, נעדרת אלימות. בעבירת האיומים קיימת פגיעה בתחושת הביטחון והחירות של המאויים תוך יצירת מצג והפעלת לחץ על המאויים כי מושא האיומים יתממש, דבר המוביל לפגיעה בתחושת שלווה המאויים.

אלימות הינה בבחינת נגע חברתי שיש להילחם בו מחמת היותו כזה המסכן לא רק את שלמות גוף המתלונן או המתלוננת, אלא גם ערכים חברתיים ברורים ובסיסים, בלעדיהם לא נוכל להיחשב כחברה נאורה ומתוקנת.

9. בבחינת הפסיקה הקיימת במקרים דומים, נראה כי קיימת אמירה ברורה של בתי המשפט השונים, בצורך

להחמיר בענישה במקרים של אלימות בכלל, וקל וחומר זו המובילה לפגיעת הקורבן.

המלחמה בנגע חברתי זה, מוצאת לה ביטוי בהחמרת הענישה והטלת עונשי מאסר משמעותיים.

(לעניין זה ראה את הנאמר בע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל).

וכן הנאמר בע"פ 6999/09 אברהים שריתח נ' מדינת ישראל (4.5.10)[פורסם במאגרים],

"וידע כל מי שנוטל לעצמו את החרות לנהוג באלימות, כי הוא עלול לשלם על כך בחרותו. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד".

בית המשפט העליון העביר מסר תקיף גם באשר לעבירת האיומים ולחומרה הרבה הנלווית אליהם. דברי איומים באשר הם, עלולים לפגוע בתחושת בטחונו הבסיסית של הפרט ובשלמות נפשו, וכן להגביל חירות פעולתו, ומכך נובע האינטרס החברתי שבהוקעתם ובמניעת ההפחדה וההקנטה לשמן.

על כך נאמר בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373 [פורסם במאגרים] (מיום 6.9.89):

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה הוא להגן על שלוות נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין."

10. **מקצת דוגמאות מפסיקת בתי המשפט:**

באשר לעבירת התקיפה החבלנית:

- א. ברע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.14) [פורסם במאגרים], בית המשפט העליון דחה בקשת רשות שהגיש הנאשם על הרשעתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, שתקף את המתלונן בכך שהכהו באמצעות אגרופיו בראשו וגרם במעשיו לתזוזת השן הקדמית של המתלונן שנזקק לטיפול ולמעקב רפואי, ונגזרו עליו - **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות ופיצוי למתלונן.**
- ב. ברע"פ 6756/14 בן חמו נ' מדינת ישראל (15.1.15) [פורסם במאגרים], בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח עם אחותו, תקפה הנאשם כשסטר בפניה, בעט ברגליה והכה אותה באמצעות מקל וגרם לה להמטומה בירך ונפיחות באצבע. בית המשפט הותיר את העונש שנגזר על הנאשם בבית משפט השלום - מאסר מותנה וקנס, על כנו.

- ג. ברע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** (2.2.15) [פורסם במאגרים], דחה בית המשפט העליון בקשת ערעור בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע סכסוך בין משתמשים בדרך, תקף הנאשם המתלוננת, נהגת רכב, וחתנה שנזעק לעזרה וגרם לה לחבלות בזרועה הימנית ונגזרו עליו - מאסרים מותנים, קנס ופיצוי למתלוננת.
- ד. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 3542-01-08 **אחמד נ' מדינת ישראל** (12.1.10) בית המשפט המחוזי, בהסכמת המדינה, הקל בעונש נאשם שנעץ חפץ חד בפני המתלונן וגרם לו לחתך שטחי מהרקה ועד לצוואר, לאור הליך טיפולי שעבר, והטיל עליו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**.
- ה. בע"פ (מחוזי באר שבע) 5260-04-10 **גדול נ' פרקליטות מחוז דרום ואח'** (29.12.10) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך, שמשך בשערות ראש המתלוננת, הפילה ארצה, רכן מעליה וחבט בה באמצעות ידיו ורגליו, תוך שהצמיד סכין לצווארה. על הנאשם, הוטלו 12 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.
- ו. בע"פ (מחוזי מרכז) 41309-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל** (18.12.11), הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות, בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהטיח ידו ורגל המתלונן במשקוף דלת רכבו, אחז בצווארו בצורת חניקה, וחבט אגרופיו בראשו והכה אותו במקל. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן המטומות, כאבים בלסת, רגישות באוזן ובעורף והוגבלו תנועותיו באופן ניכר. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות כספית.
- ז. בע"פ (מחוזי מרכז) 16160-10-11 **טבנציק נ' מדינת ישראל** (25.12.11), הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפה חבלנית ואיומים, תוך שלמתלונן נגרמו סימנים אדומים, שריטות וחתכים. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.
- ח. בעפ"ג (מחוזי ירושלים) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.14), התקבל ערעור המדינה על החלטת בית משפט השלום להימנע מהרשעת הנאשם שיוחסה לו עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך, שעל רקע ויכוח של השלכת אבנים, תקף הנאשם את המתלונן בכך שדחפו וכתוצאה ממעשיו נפל המתלונן במורד חמש מדרגות ונגרמו לו חבלות בדמות אדמומיות סביב העין, פצע מעל הגבה, אדמומיות באוזן, שפשופים והמטומות אשר הצריכו טיפול רפואי ונגזרו עליו- צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות.
- ט. בע"פ (מחוזי באר שבע) 42079-10-14 **סולמאני נ' מדינת ישראל** (2.1.15), בית המשפט המחוזי דחה ערעור נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך, שביחד עם קטין תקף את המתלונן באגרופים ובבעיטות בפניו ובגופו וגרם לו לאיבוד הכרתו, שבר באף וחבלות בראשו וברגלו והותיר את העונש שנגזר עליו - צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, צו מבחן, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן על כנו.
- י. בת"פ (שלום אילת) 1129/06 **מדינת ישראל נ' סינילוב רוסלן** (30.5.07), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה חבלנית, בכך שחבט בפני המתלונן באמצעות אגרופיו וגרם לו דפורמציה באזור סינוס פרונטלי, דימום ושברים במצחו. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.
- יב. בת"פ (שלום אילת) 1063/08 **מדינת ישראל נ' ביטון** (17.1.11) הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שעל רקע ויכוח על חנייה, הכה המתלונן באמצעות

קסדה וגרם לו חתך בגבה שהצריך הדבקה. על הנאשם, שבעברו שני פסקי דין ללא הרשעה, הוטלו 140 שעות של"צ, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

יג. בת"פ (שלום אילת) 28254-11-10 **מדינת ישראל נ' ספאלם** (4.7.11) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה חבלנית בכך שסטר למתלוננת, תפסה בצווארה, בעט בה עד שנפלה ארצה ודרך על רגלה. למתלוננת נגרמו נפיחות וסימן כחול. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 3 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

באשר לעבירות האיומים:

יד. בת"פ 47527-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.4.14)(פורסם במאגרים), הורשע נאשם, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירת איומים כלפי אשתו, בכך שאמר לה כי יהרוג את בנם. בית המשפט קבע, כי מדובר באיומים במרום חומרתם, והעמיד את מתחם הענישה בטווח שבין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטל עונש של 4 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת בסך של 3,000 ₪ והתחייבות כספית. יצוין, כי לנאשם עבר מכויד של עבירות אלימות, לרבות איומים, בגינם הושטו עליו עונשים מכוידים ומרתיעים.

טו. בת"פ 42579-11-12 **מדינת ישראל נ' אבן צבור** (14.3.13)[פורסם במאגרים], הורשע נאשם, לאחר הודייתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע שתי עבירות איומים, כלפי אשתו ובנותיו, בכך שאמר להן כי ייפגע בהן. בית המשפט העמיד את מתחם הענישה בטווח שבין חודשיים מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה (ובסך הכל 6 חודשי מאסר בפועל), ו-6 חודשי מאסר מותנה. לחובת הנאשם עברה הכולל הרשעה בעבירות איומים וניסיון לתקיפה סתם.

טז. בת"פ 10-09 **מדינת ישראל נ' סבליירוזין** (2.10.11)[פורסם במאגרים], הודה נאשם והורשע במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל את העונש, בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות איומים, כלפי אשתו וכלפי שוטרים. יצוין, כי לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות במשפחה ואיומים, וכי את העבירות נשוא תיק זה ביצע בהיותו בגילופין. על הנאשם הושט עונש של 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים (ובסך הכל 6 חודשי מאסר בעבודות שירות), וששה חודשי מאסר מותנה.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

11. במסגרת זו יש לקחת בחשבון את העובדה, כי מדובר בעבירות שבוצעו על ידי הנאשם, שהיה הציר המרכזי בביצוען. מדובר בעבירות שבוצעו לאחר מחשבה. אין כל אינדיקציה כי מדובר במעשה שנבע ממצוקה, מכורח או מצורך שיכלו להיחשב כנסיבה מקלה או מפחיתה במקרה דנן. הנאשם היה מודע למעשיו ויכול היה להבין הפסול בהם, עוד בטרם ביצעם. גם טענת הנאשם כי ביצע את הדברים נוכח מערכת היחסים של גרושתו עם המתלונן, אין בה כדי להפחית מחומרת המעשים בהם הודה.

12. הנזק שנגרם ממעשי הנאשם אינו מהחמורים פיזית, אך יש לזכור כי יכול היה להיות נזק חמור יותר נוכח נסיבות ביצוע העבירה בה הודה. בנוסף, הנזק שנגרם למתלונן, אינו מדיד רק בממד הפיזי של פציעתו כאמור בכתב האישום, אלא גם בעובדה שלשירות המבחן הסביר המתלונן, כי עדיין חש מאוים ומשתדל שלא להגיע בשל חששו לקיבוץ אורים, ושולח אחרים במקומו. נתון זה, מלמד על עצמת החשש של המתלונן מן הנאשם, גם לאחר חלוף זמן ניכר מהאירוע, ומה הייתה תולדת מעשי הנאשם על חיי המתלונן.

13. הגם שמדובר בשתי עבירות שונות, שבוצעו בשני תאריכים שונים, הרי שנוכח העובדה כי מדובר בזות אחת לנאשם ולמתלונן בשני המקרים, והיות ומדובר באירועים שנסבו סביב מחלוקת אחת - מערכת יחסי הנאשם עם גרושתו, הרי שאני קובע כי ייחשב הדבר כאירוע אחד וייקבע בגינו מתחם ענישה אחד.

14. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, בנסיבות ביצוע העבירה, ונוכח העובדה כי גם על פי הפסיקה השלטת מתחם הענישה נקבע על פי חומרת התקיפה ונסיבותיה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש במקרה זה, נע בין מאסר מותנה, לבין 8 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים.

האם יש מקום לסטייה ממתחם הענישה וסוגיית הרשעת הנאשם:

15. אין חולק כי סטייה כזו, אפשרית במקרה בו מתרשם בית המשפט, כי הדרך לשיקום הנאשם פתוחה בפניו.

במקרה דנן, לא התרשמתי מאפיק שיקומי זה בהתייחס לנאשם. לא זו אף זו, הנאשם שקיבל הזדמנות לעבור הליך טיפולי בשירות המבחן, לא ניצלה כאמור, ובכך מעביר מסר חד ערכי לבית המשפט, באשר לרכיבים משמעותיים במידת האפשרות לקבוע כי קיים בעניינו אופק כזה.

לא זו אף זו, בטיעונים לעונש, ובמסגרת תסקיר שירות המבחן, נדמה כי הנאשם בחר לנקוט בדרך המצמצמת משמעותית את מידת לקיחת האחריות על ידו, עת שב וציין כי ביצע את עבירת האלימות - תקיפת המתלונן וחבלתו - מאחר והמתלונן שלף אל מולו אקדח.

רכיב עובדתי זה, לא הוזכר בכתב האישום המתוקן, ולא צוין כרכיב מוסכם על הצדדים במסגרת הסדר הטיעון. לא היה מקום לטעון טיעון זה, ויש להצר על כי ניסה הנאשם לפתוח חזית שלא הוסכמה על הצדדים, במועד בו העלה טענותיו אלו.

לכך יש להוסיף, כי לא הוכח לבית המשפט, גם לא באופן מרוחק, כי קיים נזק קונקרטי לנאשם באם יורשע בדיון.

מעבר לצורך, ראוי להזכיר מושכלת היסוד - היא כי שמי שביצע עבירה יורשע בדינו. כלל זה הינו בבחינת קל וחומר כאשר מדובר בעניין בגיר כדוגמת הנאשם.

ההרשעה משמשת, בין היתר, ככלי לחברה ולציבור להביע שאט נפש מביצוע העבירה הפלילית מחד, ומאידיך להעביר מסר לנאשם ולשכמותו, כי ביצוע עבירות פליליות מסתיים בהרשעה פלילית.

לעניין זה, ראה ע"פ 9262/03 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים].

משכך, ובהתאם להודיית הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן ולהחלטה כי ביצע את המיוחס לו בכתב האישום המתוקן, ובהתאם לקביעתי שאין מקום לסיים הליך זה בהעדר הרשעת הנאשם, אני מרשיע הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, שהן עבירות של אימים ותקיפה חבלנית, עבירות על סעיפים 192 ו-380 בחוק העונשין, התשל"ז - 1977 בהתאמה.

גזירת העונש

16. בגזירת העונש, המצוי בתוך המתחם העונש ההולם, או מחוץ לו בהתקיים התנאים המתאימים, יש לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40'א לחוק) כפי שהן רלוונטיות לתיק דנן;

- א. מדובר בנאשם שלחובתו אין הרשעות קודמות.
- ב. מדובר במי שלקח אחריות, גם אם חלקית, על מעשיו. אך היעדר הירתמותו להליך הטיפול, מהווה מדד משמעותי במערכת שיקולי הענישה בתיק דנן.
- ג. לקחתי בחשבון כי מדובר בנאשם שהודה בכתב אישום מתוקן, חסך זמן שיפוטי.
- ד. עוד לקחתי בחשבון את הצורך בפיצוי המתלונן על שחווה במהלך הנטען בכתב האישום על ידי הנאשם, וגם לאחריו.

17. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לחומרה ולקולא, גוזר אני על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי כל עבירת אלימות לרבות אימים.
- ב. הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של ₪ 5,000 להימנע מעבירת אלימות לרבות אימים במשך שנתיים מהיום. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות זו תוך 10 ימים מהיום, ייאסר למשך 5 ימים לשם כפיית החתימה על ההתחייבות.

ג. הנאשם ישלם למתלונן ע.ת/2 פיצוי בסך של 3,500 ₪, אשר יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.1.18.

ד. קנס בסך של 1,000 ₪, או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.18.

ה. ככל שקיימת הפקדה שהופקדה על ידי הנאשם, בתיק המעצר נשוא התיק שבכותרת, וככל שאין מניעה חוקית מעשות כן, תוכל לשמש הפקדה זו לקיזוז אל מול הקנס והפיצוי האמור. ככל שתוותר יתרה, לאחר ביצוע קיזוז זה, תושב למפקיד.

זכות ערעור כדין.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ח, 16/11/2017 במעמד הנוכחים.

אמיר דורון, שופט

הוקלדעלידיגלמלול